

10

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 1624/2006

D E C I Z I A nr. 1624

Şedinţă publică din 27 aprilie 2006

Președinte -

Judecători -

Grefier -

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de părăta *Direcția generală a Finanțelor Publice Buzău*, cu sediul în Buzău, str. Unirii nr. 209, județul Prahova, prin reprezentantii săi legali, împotriva sentinței nr. 57/2006, pronunțată de Tribunalul Buzău la data de 30 ianuarie 2006, în contradictoriu cu reclamanta **SC SRL**, cu sediul în comuna Buzău, județul Buzău.

La apelul nominal făcut în ședință publică au lipsit recurenta părăta D.G.F.P.Buzău și intimata-reclamantă **SC SRL**.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință care a învederat că recursul este scutit de plata taxei de timbru, că ambele părți au solicitat judecarea cauzei în lipsa reprezentantului său, iar intimata-reclamantă a depus la dosar întâmpinare.

Instanța luând act că părțile au solicitat judecarea cauzei în lipsa reprezentanților lor constată cauza în stare de judecată și rămâne în pronunțare.

C U R T E A :

Prin sentința civilă nr. 57/2006, Tribunalul Buzău a admis acțiunea reclamantei **SC SRL Buzău**, în contradictoriu cu părăta DGFP Buzău și a anulat decizia nr. 27/2006 emisă de părăt.

Pentru a pronunța acestă soluție, instanța de fond a reținut că reclamanta trebuie să plătească bugetului de stat suma de 1.000.000 lei ROL, către bugetul de stat reprezentând impozit pe profit, dobânzi și penalități de întârziere precum și TVA, întrucât reclamanta și-a realizat obiectul de activitate conform legii în sensul că în perioada supusă cercetării administrative, reclamanta a vândut diverse mărfuri din lemn persoanelor fizice, eliberându-le acestora bonuri de tip RNP.

Părăta DGFP Buzău a formulat recurs împotriva sentinței civile nr. 57/2006, Tribunalului Buzău, criticând-o ca nelegală și netemeinică și susținând că obligațiile administrative în cauză au fost interpretate în mod eronat de judecătorul fondului, nu a avut în vedere împrejurarea că reclamanta nu a înregistrat în evidență contractul de bonuri de vânzare emise în lunile septembrie-octombrie 2003, în valoare de 1.000.000 lei ROL, fapt, de altfel, recunoscut chiar și în timpul urmăririi penale.

efectuate împotriva administratorului societății, aşa încât încălcându-și obligațiile prevăzute de art. 2 și 6 alin. 1 , precum și de art. 12 din Legea 82/1991 , reclamanta trebuia să plătească bugetului de stat suma de cca 100.000 lei ROL.

Verificând actele și lucrările dosarului, văzând motivul de recurs precum și disp. art. 304 C.pr. civilă, Curtea constată următoarele:

În urma unui control efectuat de agenți ai părâtei , reclamanta a fost obligată să vireze bugetului de stat suma de 100.000 lei ROL , reprezentând impozit pe profit , dobânzi și penalități precum și TVA , dobânzi și penalități de întârziere .

S-a reținut de organele fiscale că pe parcursul mai multor luni , respectiv în perioada septembrie- octombrie 2003, reclamanta a vândut diverse cantități de lemn mai multor persoane fizice neînregistrând bonurile de vânzare în contabilitate.

Potrivit prevederilor Legii nr. 82/1991, toți agenții economici au obligația de a înregistra în contabilitate cronologic și sistematic toate operațiunile economico-financiare , în momentul efectuării lor, interzicându-se deținerea de bunuri materiale, titluri de valoare sau numerar , fără a fi evidențiate în patrimoniul societății nerespectarea acestor prevederi legale conducând la diminuarea impozitului pe profit precum și a taxei pe valoare adăugată.

Administratorul reclamantei a fost cercetat penal în legătură cu aceste activități nelegale , fiind recunoscut în timpul urmăririi penale că nu s –a înregistrat în evidență contabilă 13 bonuri de lemnne comercializate către persoane fizice .

Motivul invocat pentru această omisiune poate avea relevanță pentru organele de urmărire penală , însă din punct de vedere al Legii contabilității nu poate fi luată în seamă explicația reclamantei în sensul că materialul lemnos a fost dat cu titlu gratuit drept despăgubiri.

Față de cele arătate mai sus ,Curtea , constatănd nelegalitatea și netemeinicia sentinței nr. 57/2006 a Tribunalului Buzău , va admite recursul părâtei , va modifica în tot sentința și va respinge acțiunea reclamantei ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Admite recursul declarat de părâta –recurentă DGFP Buzău împotriva sentinței civile nr. 57/2006 a Tribunalului Buzău .

Modifică în tot sentința civilă nr. 57/2006 a Tribunalului Buzău și respinge ca neîntemeiată acțiunea reclamantei privind anularea deciziei nr. 57/2006 , emisă de DGFP Buzău.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 27 aprilie 2006.

Președinte,

Judecători,

Grefier,